

sat krav om, at a-kasserne skal være fagligt afgrænsede? Hvorfor opretholde den fuldstændig uholdbare retstilstand, hvorefter dispensationer gives og afslås, som vinden blæser? Det er helt og holdent op til den til enhver tid siddende arbejdsminister efter forgodtbefindende at finde ud af, om den ene a-kasse eller den anden a-kasse skal have ja eller nej til en ansøgning om en udvidelse af medlemskredsen.

Man må spørge sig selv: Hvori består frygten for, hvad der kan ske ved at fjerne kravet om faglighed fra loven? Er man bange for, at der skulle komme lidt konkurrence på medlemskontingentet? Er man bange for at give folk valgmuligheder, eller hvad er det?

Virkelighedens praktiske liv beviser, at der ikke er grund til at frygte for, hvad der vil ske. Vi har i dag en række områder med valgfrihed. Der er i dag valgfrihed på bl.a. HK-området. Her kan man vælge HK, Firmafunktionærerne, Arbejdslederne eller FTF. Teknisk Landsforbund kan vælge Teknisk Landsforbund eller FTF. Bygningskonstruktørerne kan også vælge, og der er mange, mange andre eksempler. Vi har i dag tværfaglige a-kasser. Vi har Kristelig A-kasse, men vi har også de selvstændiges a-kasser, som også i en vis forstand er tværfaglige.

Vi har i dag direkte konkurrerende a-kasser. Her er det igen de selvstændiges område, som er mest oplagt, hvor Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende og Danske næringsdrivendes a-kasse appellerer til præcis den samme gruppe og alene konkurrerer på, hvor gode de er, og hvor billigt de kan drive virksomheden. Og det er der jo ikke nogen der vil lave om på, forstår jeg på hr. Ole Vagn Christensens manglende svar på mit spørgsmål lige før.

Hvorfor skal det være op til den til enhver tid siddende arbejdsminister at bestemme, hvilke grupper der kan betros nogle valgmuligheder, som jo altså eksisterer i dag, og som ikke volder problemer?

Nogle vil hævde, at der kan være megen god fornuft i, at en række a-kasser er fagligt afgrænsede. Det kan hævdes, at det er en fordel i forbindelse med den vejledning, som skal gives til de ledige af a-kasserne ifølge loven.

Her må det konstateres, at hverken arbejdsministeren eller direktoratet har noget som helst at udsætte på de a-kasser, som er tværfaglige i dag, hverken i forbindelse med administrationen af de gældende regler eller i forbindelse

med vejledning i øvrigt – til trods for at arbejdsministeren for et par måneder siden havde indskibet sig i et større felttog vendt mod Kristelig A-kasse. Kendsgerningerne tvang ministeren på tilbagetog.

Man har forsøgt af ideologiske grunde at sætte fingre på de tværfaglige a-kasser, som eksisterer, men man har ikke haft noget at kritisere.

Det kan hævdes, at et fagligt fællesskab og en faglig identitet i sig selv har en positiv appel over for medlemmerne. Men hertil er kun at sige, at vores synspunkt og vores dagsorden netop ikke lægger op til en ny lovregel om, at alle a-kasser fremover skal være tværfaglige – slet, slet ikke. Tværtimod er jeg overbevist om, at vi også i fremtiden vil se, at langt, langt de fleste a-kasser vil være fagligt afgrænsede dels af praktiske hensyn, men også af historiske og traditionelle grunde, og det kunne vi ikke drømme om at gribe ind over for.

Er der virkelig nogen, der med alvor i stemmen kan hævde, at en ophævelse af standardvedtægtens krav om faglig afgrænsning vil medføre, at sygeplejerskerne vil stå i kø for at blive optaget i Metals a-kasse? Hvis det virkelig skulle blive tilfældet, så må jeg sige, at det siger ikke så lidt om sygeplejerskernes a-kasse. Sådan vil det selvfølgelig ikke gå.

Det er jo den frygt, der ligger bag hr. Ole Vagn Christensens modvilje imod vores forslag, men sådan kommer det ikke til at gå. Der skal meget til, før folk aktivt ændrer deres a-kassemedlemskab. Langt de fleste medlemmer af en faglig organisation ønsker at være medlem af den tilhørende a-kasse, og hvis de ikke vælger en organisation og den tilhørende a-kasse, så vælger de en nært beslægtet a-kasse, eller også går de i den helt modsatte retning og vælger en tværfaglig a-kasse, sådan som det er sket med Kristelig A-kasse, som jo har haft en fantastisk vækst i de senere år.

Problemet er bare, at det ikke er alle organisationer, som kan få lov til at tilbyde et a-kassemedlemskab, fordi arbejdsministeren siger nej. Det er ganske enkelt urimeligt. Det Konservativ Folkeparti kan ikke se, at der er nogen som helst grund til stædigt at holde fast på et princip, som i virkelighedens verden er fuldstændig gennemhullet, og som intet fremtidsperspektiv har i sig.

Det kan godt være, at vi ikke i dag kommer igennem med en fjernelse af kravet om faglig afgrænsning i forhold til statsanerkendte